

POLITECHNIKA KRAKOWSKA IM. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2019/2020

Wydział Inżynierii i Technologii Chemicznej

Kierunek studiów: Inżynieria Chemiczna i Procesowa

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Kod kierunku: I

Stopień studiów: I

Specjalności: Inżynieria Odnawialnych Źródeł Energii, Inżynieria Procesów Technologicznych

1 INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

NAZWA PRZEDMIOTU	Rachunek różniczkowy i całkowy funkcji wielu zmiennych
NAZWA PRZEDMIOTU W JĘZYKU ANGIELSKIM	
KOD PRZEDMIOTU	WITCh ICHIP oIS C33 19/20
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty kierunkowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	2.00
SEMESTRY	4

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁADY	ĆWICZENIA	LABORATORIUM	LABORATORIUM KOMPUTERO- WE	PROJEKT	SEMINARIUM
4	0	0	0	0	0	30

3 CELE PRZEDMIOTU

Cel 1 Wykorzystanie rachunku różniczkowego funkcji wielu zmiennych do wyznaczania ekstremów lokalnych, badania istnienia i własności funkcji uwikłanej oraz wyznaczania ekstremów warunkowych.

Cel 2 Zapoznanie studentów z podstawowymi faktami dotyczącymi wielokrotnej całki Riemanna.

Cel 3 Zapoznanie studentów z podstawowymi faktami dotyczącymi całki krzywoliniowej skierowanej i nieskierowanej oraz całki powierzchniowej zorientowanej i niezorientowanej.

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

1 Zaliczenie przedmiotów matematycznych z pierwszego roku.

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

EK1 Wiedza Student zna podstawowe twierdzenia i metody rachunku różniczkowego funkcji wielu zmiennych ze szczególnym uwzględnieniem takich pojęć jak: funkcja uwikłana, ekstrema lokalne, globalne, warunkowe.

EK2 Umiejętności Student umie zastosować twierdzenia i metody rachunku różniczkowego funkcji wielu zmiennych w zagadnieniach związanych z optymalizacją, poszukiwaniem ekstremów lokalnych i globalnych podając precyzyjne i ścisłe uzasadnienia poprawności swoich rozumowań.

EK3 Wiedza Student zna podstawowe fakty z rachunku całkowego funkcji wielu zmiennych.

EK4 Umiejętności Student posługuje się definicją całki funkcji wielu zmiennych, potrafi wyjaśnić jej analityczny i geometryczny sens.

EK5 Wiedza Student zna podstawowe fakty dotyczące całek krzywoliniowych i powierzchniowych.

EK6 Umiejętności Student posługuje się definicją całki krzywoliniowej oraz całki powierzchniowej, potrafi wyjaśnić ich analityczny i geometryczny sens.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

SEMINARIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
S1	Rachunek różniczkowy funkcji wielu zmiennych: granica, pochodna cząstkowa i kierunkowa, różniczka, gradient, wzór Taylora, ekstrema lokalne i ich zastosowania, funkcje uwikłane, całki zależne od parametru (powtórka i uogólnienie).	4
S2	Całki podwójna: całka podwójna po prostokącie, całka podwójna po obszarze normalnym, zamiana zmiennych w całce podwójnej, współrzędne biegunowe, zastosowania całek podwójnych w geometrii i fizyce.	4
S3	Całki potrójna: całka potrójna po prostopadłościanie, całka potrójna po obszarze normalnym, zamiana zmiennych w całce potrójnej, współrzędne walcowe i sferyczne, zastosowania całek potrójnych w geometrii i fizyce.	4
S4	Całki n-krotne - informacyjnie.	1
S5	Całka krzywoliniowa niezorientowana: łuki na płaszczyźnie i w przestrzeni, definicja i własności całki krzywoliniowej niezorientowanej, zamiana całki krzywoliniowej niezorientowanej na całkę pojedynczą, zastosowania całki krzywoliniowej niezorientowanej.	4

SEMINARIUM		
LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
S6	Całka krzywoliniowa zorientowana: definicja i własności całki krzywoliniowej zorientowanej, zamiana całki krzywoliniowej zorientowanej na całkę pojedynczą, niezależność całki od drogi całkowania, twierdzenie Greena, zastosowania całki krzywoliniowej zorientowanej.	4
S7	Całka powierzchniowa nieorientowana: płaty powierzchniowe, definicja i własności całki powierzchniowej nieorientowanej, zamiana całki powierzchniowej nieorientowanej na całkę podwójną, zastosowania całki powierzchniowej nieorientowanej.	4
S8	Całka powierzchniowa zorientowana i elementy analizy wektorowej: definicja i własności całki powierzchniowej zorientowanej, zamiana całki powierzchniowej zorientowanej na całkę podwójną, operator Hamiltona, rotacja i dywergencja pola wektorowego, pole potencjalne, twierdzenie Gaussa i Stokesa, zastosowania całki powierzchniowej zorientowanej.	5

7 NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE

N1 Wykłady

N2 Zadania tablicowe

N3 Dyskusja

N4 Praca w grupach

N5 Prezentacje multimedialne

N6 Konsultacje

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	30
Konsultacje przedmiotowe	5
Egzaminy i zaliczenia w sesji	5
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	20
Opracowanie wyników	0
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	0
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	60
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2.00

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Zadanie tablicowe

F2 Odpowiedź ustna

F3 Kolokwium

OCENA PODSUMOWUJĄCA

P1 Średnia ważona ocen formujących

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1	
NA OCENĘ 3.0	Student zna w dostatecznym stopniu pojęcia, definicje (pochodna cząstkowa, kierunkowa, Frecheta, ekstrema lokalne, funkcja uwikłana) i podstawowe twierdzenia z teorii rachunku różniczkowego funkcji wielu zmiennych.
NA OCENĘ 3.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3 oraz dodatkowo: student potrafi poznane pojęcia i definicje zilustrować przykładami.
NA OCENĘ 4.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób poprawny formułować twierdzenia oraz podawać przykłady ich zastosowania.

NA OCENĘ 4.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4 oraz dodatkowo: student potrafi podać idee dowodów twierdzeń oraz rozumie zależności między twierdzeniami tego działu.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób zrozumiały formułować twierdzenia, podawać ich dowody oraz ilustrować przykładami.
EFEKT KSZTAŁCENIA 2	
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi obliczyć pochodne cząstkowe i kierunkowe funkcji wielu zmiennych, wskazać pochodną Frecheta, wyznaczyć ekstrema lokalne prostych funkcji dwóch zmiennych, różniczkować funkcję uwikłaną.
NA OCENĘ 3.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3 oraz dodatkowo: student potrafi wyznaczyć ekstrema lokalne oraz globalne funkcji wielu zmiennych, wyznaczać ekstrema lokalne funkcji uwikłanych.
NA OCENĘ 4.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz dodatkowo: student potrafi wyznaczać ekstrema warunkowe oraz stosować metody rachunku różniczkowego w zagadnieniach związanych z optymalizacją.
NA OCENĘ 4.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4 oraz dodatkowo: student potrafi, w mowie i na piśmie, wykorzystywać twierdzenia i metody poznane na wykładach i potrafi jasno przekazać swoje rozumowanie i precyzyjnie je uzasadnić.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4.5 i zrobił to bezbłędnie.
EFEKT KSZTAŁCENIA 3	
NA OCENĘ 3.0	Student zna w dostatecznym stopniu pojęcia, definicje i podstawowe twierdzenia rachunku całkowego funkcji wielu zmiennych.
NA OCENĘ 3.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3 oraz dodatkowo: student potrafi poznane pojęcia i definicje zilustrować przykładami.
NA OCENĘ 4.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób poprawny formułować twierdzenia oraz podawać przykłady ich zastosowania.
NA OCENĘ 4.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4 oraz dodatkowo: student potrafi podać idee dowodów twierdzeń oraz rozumie zależności między twierdzeniami tego działu.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób zrozumiały formułować twierdzenia, podawać ich dowody oraz ilustrować przykładami.
EFEKT KSZTAŁCENIA 4	
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi policzyć całki podwójne i potrójne.
NA OCENĘ 3.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3 oraz dodatkowo: student potrafi wyjaśnić analityczny i geometryczny sens tych pojęć.

NA OCENĘ 4.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz dodatkowo: student potrafi uzasadnić przeprowadzone obliczenia powołując się na własności i twierdzenia.
NA OCENĘ 4.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4 oraz dodatkowo: student potrafi, w mowie i na piśmie, wykorzystywać twierdzenia i metody poznane na wykładach i potrafi jasno przekazać swoje rozumowanie i precyzyjnie je uzasadnić.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4.5 i zrobił to bezbłędnie.
EFEKT KSZTAŁCENIA 5	
NA OCENĘ 3.0	Student zna podstawowe pojęcia z zakresu wyłożonego materiału takie jak cała krzywoliniowa nieskierowana oraz skierowana, powierzchniowa nieorientowana i zorientowana oraz zna podstawowe twierdzenia o istnieniu tych pojęć.
NA OCENĘ 3.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3 oraz dodatkowo: student potrafi poznać pojęcia i definicje zilustrować przykładami.
NA OCENĘ 4.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób poprawny formułować twierdzenia oraz podawać przykłady ich zastosowania.
NA OCENĘ 4.5	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4 oraz dodatkowo: student potrafi podać idee dowodów twierdzeń oraz rozumie zależności między twierdzeniami tego działu.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał się wiedzą, o której mowa w kryterium na ocenę 4.5 oraz dodatkowo: student potrafi w sposób zrozumiały formułować twierdzenia, podawać ich dowody oraz ilustrować przykładami.
EFEKT KSZTAŁCENIA 6	
NA OCENĘ 3.0	Student potrafi obliczyć całki krzywoliniowe nieskierowane oraz skierowane, powierzchniowe nieorientowane oraz zorientowane.
NA OCENĘ 3.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3 oraz dodatkowo: student potrafi wyjaśnić analityczny i geometryczny sens tych pojęć.
NA OCENĘ 4.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 3.5 oraz dodatkowo: student potrafi uzasadnić przeprowadzone obliczenia powołując się na własności i twierdzenia.
NA OCENĘ 4.5	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4 oraz dodatkowo: student potrafi, w mowie i na piśmie, wykorzystywać twierdzenia i metody poznane na wykładach i potrafi jasno przekazać swoje rozumowanie i precyzyjnie je uzasadnić.
NA OCENĘ 5.0	Student wykazał umiejętności, o których mowa w kryterium na ocenę 4.5 i zrobił to bezbłędnie.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKT KSZTAŁCENIA	ODNIESIENIE DANEGO EFEKTU DO SZCZEGÓŁOWYCH EFEKTÓW ZDEFINIOWANYCH DLA PROGRAMU	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE	SPOSOBY OCENY
EK1		Cel 1	S1	N1 N2 N3 N5 N6	F1 F2 F3 P1
EK2		Cel 1	S1	N2 N3 N4 N5 N6	F1 F2 F3 P1
EK3		Cel 2	S2 S3 S4	N1 N2 N3 N5 N6	F1 F2 F3 P1
EK4		Cel 2	S2 S3 S4	N2 N3 N4 N5 N6	F1 F2 F3 P1
EK5		Cel 3	S5 S6 S7 S8	N1 N2 N3 N5 N6	F1 F2 F3 P1
EK6		Cel 3	S5 S6 S7 S8	N2 N3 N4 N5 N6	F1 F2 F3 P1

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA

- [1] | M. Gewert, Z. Skoczylas — *Analiza matematyczna 1*, Wrocław, 2010, GIS
- [2] | M. Gewert, Z. Skoczylas — *Analiza matematyczna 2*, Wrocław, 2009, GIS
- [3] | W. Żakowski, W. Kołodziej — *Matematyka cz.I*, Warszawa, 2000, WNT
- [4] | W. Żakowski, W. Kołodziej — *Matematyka cz.II*, Warszawa, 2000, WNT
- [5] | M. Gewert, Z. Skoczylas — *Elementy analizy wektorowej*, Wrocław, 2002, GIS
- [6] | W. Stankiewicz — *Zadania z Matematyki dla Wyższych Uczelni Technicznych*, Warszawa, 1983, PWN
- [7] | W. Krywicki, L. Włodarski — *Analiza matematyczna w zadaniach cz.I*, Warszawa, 1983, PWN
- [8] | W. Krywicki, L. Włodarski — *Analiza matematyczna w zadaniach cz.II*, Warszawa, 1983, PWN

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- [1] | T. Winiarska, T. Winiarski — *Wykłady z Analizy Matematycznej*, Kraków, 2010, Wyd. PK

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

dr Adam Bednarz (kontakt: adam.bednarz@pk.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

- 1 dr Adam Bednarz (kontakt: adambed@pk.edu.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data)

(odpowiedzialny za przedmiot)

(dziekan)

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....